

Kapitola 4

Dynamika rodinného života se zadrhla. Siv roztříštla Tormodův setrvalý sen o třech dětech a to na něj těžce dolehlo. Proti zklamání se opevnil tím, že v domě ustavičně cosi vyspravoval, jeho ruce se musely neustále něčím zaobírat, prsty nesměly zahálet. Alf a Helena na sebe nebyli zrovna dvakrát zvědaví, věkový rozdíl mezi nimi byl moc velký a svým založením byli tak rozdílní, že neměli pražádnou potřebu společně si hrát nebo spolu mluvit. Vlastně na sebe ani neštěkali, jenom jeden druhého vůbec nezajímali. Helena se potulovala venku, ráda se hrabala v hlíně a plácala v bahně, stavěla si a modelovala. Alf zůstával raději v domě. Podzim trávil Helena pobíháním po strništích. Když se jí zachtělo hádky, nebylo nic snazšího. Stačilo bratra oslovit „pecivále“ a bylo to. Alf protestoval a fňukal, připadal si prozrazený, protože co jiného přece byl než pecivál.

Tormod si rozuměl s oběma dětmi, ale dobře věděl, že potřebují mít kolem čeho se semknout, společný zájem nebo zkrátka něco takového, co by oba pohltilo. Když o miminku nemohla být ani řeč, navrhl psa. Děti se málem

pominuly nadšením. Siv odložila dálkový ovladač a s ledovým výrazem ve tváři zůstala na Tormoda civět. Vzápětí ze sebe vysoukala hotový seznam námitek proti jeho návrhu, který zahrnoval mimo jiné línání, venčení, výdaje na zřádlo, negativní vliv na podlahy a nábytek a v neposlední řadě skutečnost, která z výše řečeného vyplývá, totiž že se psem by bylo stejně starostí jako s dalším dítětem. Měrete z kadeřnictví už o tomhle ví svoje, od té doby, co šli do toho a koupili krátkosrstýho jezevčíka. Pořídít si psa vyjde nastejno jako pořídít si dítě, co se nikdy nenaučí mluvit, co se nikdy nepřestane ve všem válet, prostě stroj na nepořádek, k čemu by nám tu asi tak byl?, dotazovala se Siv. Domácí práce, úklid a šůrování neměla ani trochu v oblíbení, právě to ale bohužel měla na starosti. A proto bylo cokoli, co by ještě zvětšilo její břemeno, zapovězeno.

Další týdny míjely za ustavičného dohadování na téma pes. Tormod jako by k Sivině smůle otevřel stavidla dětské výmluvnosti. Představa psa dokázala oba sourozence sjednotit, bez ohledu na denní dobu nepřestávali rozvíjet fantazie o eventuálním zvířeti, jak by se mělo jmenovat, jak si budou hrát, jestli by to měl být kluk, nebo holka, když už ho budou mít místo bratříčka či sestřičky. Helena byla pro kluka a Alf pro holku, oba si ale hlídali, aby zůstali ve shodě, a zdůrazňovali, že je jim to jedno, jen když budou mít psa. Tormod je upozornil, že by to musel být velký pes, venkovní, kterého by vycvičili a který by zvládal pořádné vycházky i zdejší tvrdé klima – takže žádný gaučový psík. Oči dětí se rozzářily nelíčenou touhou po štěněti. Na Siv to celé udělalo dojem a postupně jihla, konce konců přece nebyla žádná bezcitná zrůda. A když se jí během návštěvy lékaře dostalo doporučení, ať chodí